

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1524/07
30.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca JP za gazdovanje šumama "Srbijašume" sa P.O. Beograd, Bulevar Mihajla Pupina broj 113, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Centrala, Sektor za poresko - pravne poslove, koordinaciju i nadzor broj 47-00041/2007-07 od 30.1.2007. godine, u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem koje je doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. 3083/05 od 10.10.2006. godine, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreska uprava, Centar za velike poreske obveznike broj 47/7-134/2004-010 od 29.11.2004. godine, kojim je tužiocu naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole izvršene dana 22.10.2004. godine, obračuna i plaćanja poreza na promet usluga za izdavanje u zakup sredstava u državnoj svojini, za period 1.4.2001. godine do dana kontrole, uplati iznose navedene u dispozitivu rešenja, sa pripadajućom kamatom.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepravilne primene materijalnog prava, povrede pravila postupka i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je sa "AA" i "BB" zaključio ugovore o korišćenju kamena i ispostavio je fakture na kojima je obračunat porez na promet po stopi od 20%, uz klauzulu da se isti ne plaća na osnovu overenih poreskih izjava kupaca da će krečnjak - kamen koristiti isključivo kao reprodukcioni materijal za obavljanje delatnosti za koju su registrovani. Ističe da je pogrešno shvatanje tuženog da je u konkretnom slučaju reč o ugovoru o zakup zemljišta, jer je predmet ugovora kamen kao stvar određena po rodu i količini, a koji je potrošna stvar, pa u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima ne može biti predmet ugovora o zakupu. Predlaže Vrhovnom sudu Srbije da tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja pravilan je zaključak prvostepenog organa da je žalilac bio dužan da na vrednost ispostavljenih faktura na ime naknade za korišćenje kamena, odnosno zakupa zemljišta obračuna porez na promet ostalih usluga, shodno odredbi člana 12. stav 3. tačka 7., člana 13. i člana 14. Zakona o porezu na promet, koji je prvostepenim rešenjem pravilno obračunat.

Odredbom člana 12. stav 1. tada važećeg Zakona o porezu na promet ("Službeni glasnik RS" broj 22/01...84/04) propisano je da porez na promet usluga plaća se na promet usluga koje se obavljaju uz naknadu, a u stavu 3. tačka 7. tog člana da uslugama iz stava 1. ovog člana smatraju se, pored ostalog, davanje u zakup pokretnih stvari, poslovnog i drugog prostora. U članu 13. stav 1. tog zakona propisano je da obveznik poreza na promet usluga je lice koje izvrši uslugu iz člana 12. ovog zakona a u članu 14. stav 1. da osnovica poreza na promet usluga je iznos naknade za izvršenu uslugu, u koju nije uračunat porez na promet usluga.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je tuženi organ na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio materijalno pravo, u postupku u kome nije bilo povrede pravila i za svoju odluku je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, što je odredbom člana 76. stav 2. Zakona o šumama ("Službeni glasnik RS", br. 46/91...54/96) propisano da izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana šumsko zemljište u državnoj i društvenoj svojini može da se da u zakup ako se time obezbeđuje njegovo racionalno korišćenje, pod uslovima određenim u opštem aktu preduzeća koje gazduje tim zemljištem. Odredbom člana 4. stav 1. tačka 3. Pravilnika o davanju u zakup i drugim vidovima korišćenja šumskog zemljišta, propisano je da zemljište iz člana 3. stav 1. ovog Pravilnika može se davati u zakup za privremeni smeštaj (deponovanje), proizvodnju i otpremu šljunka, kamena, krečnjaka i ostalog materijala prirodnog porekla.

Na osnovu napred iznetog, tuženi je pravilno zaključio da se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o zakupu šumskog zemljišta po osnovu koga je tužilac ostvario prihod na koji se plaća porez na promet usluga, pa je pravilno utvrđena i njegova obaveza plaćanja poreza na promet usluga.

Iz napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 30.10.2007. godine, U. 1524/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vukica Latinović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK